

РЕШЕНИЕ
№ Ц - 25
от 16.07.2019 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 16.07.2019 г., след като разгледа влязло в сила Решение № 1848 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 8837 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 5941 от 18.04.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6672 от 2018 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 3 и преписката се връща на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта по т. 3, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2017 г. е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия на „Топлофикация - Плевен“ ЕАД, както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 166,36 лв./MWh, в т. ч.:
 - индивидуални разходи за единица енергия – 128,36 лв./MWh
 - добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh
2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,48 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 55,99 лв./MWh
- 1.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 62 850 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 60 210 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 740 хил. лв. и променливи – 45 470 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 42 706 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 6,18%
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 284 000 MWh
 - Към НЕК ЕАД - 227 800 MWh
 - Към ЕРД - 56 200 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 201 700 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 39 220 MWh

По жалба на „Топлофикация Плевен“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 1848 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град (АССГ) по адм. дело № 8837 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 5941 от 18.04.2019 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 6672 от 2018 г., се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 3 и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на КЕВР в оспорената му част е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му,

визирани в чл. 21, ал. 1, т. 8 от Закона за енергетиката (ЗЕ), при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), но при допуснато от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби. ВАС е намерил постановеното първоинстанционно решение за валидно, допустимо и правилно, като е разгледал подробно изводите на АССГ.

ВАС е приел за обоснован извода на първоинстанционния съд за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. В тази връзка касационната инстанция посочва, че АССГ правилно е приел, че в нарушение на материалния закон Комисията не е признала в заявения размер разходи, присъщи на лицензионната дейност на дружеството и относими към регулаторния период - за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Съгласно чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК), топлофикационните дружества, включително и „Топлофикация - Плевен“ ЕАД имат задължението до 30 април всяка година за предаване на определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващо се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. Това означава, че в рамките на процесния ценови период 01.07.2017 г. - 30.06.2018 г. за дружеството съществува законовото задължение да предаде емисионни квоти и при неизпълнението на което задължение се носи административно-наказателна отговорност съгласно чл. 76, ал. 1 ЗОИК. В тази връзка ВАС приема, че административният съд обосновано се е позовал на изслушаната комплексна технико-икономическа експертиза, от чието заключение се установява, че съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогация по чл.10а и чл.10в от Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (изменена с Директива 2009/29/ЕО) получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. Според ВАС, АССГ обосновано е счел, че с оспорения акт разходите за квоти са признати въз основа на отчетните количества за предходния регулаторен период, а не за относимия процесен период, като в резултат на така приетото е формирал законосъобразния извод, че този подход е в противоречие с разпоредбата на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, регламентираща цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им.

По отношение на непризнаването на разходите за балансиране в размера, заявен от „Топлофикация - Плевен“ ЕАД, ВАС споделя извода на първоинстанционния съд, че в нарушение на материалния закон Комисията не е признала в заявения размер разходи, присъщи на лицензионната дейност на дружеството и относими към регулаторния период - за закупуване на балансираща енергия. В тази връзка ВАС приема, че АССГ обосновано е изградил изводите си на заключението на комплексната съдебна експертиза, чийто констатации са категорични, че разходите за балансираща енергия са променлив разход в зависимост от комбинираното производство на електрическа и топлинна енергия и при съответствие с производствената програма, утвърдена от КЕВР. С решението на Комисията разходите за балансиране са признати въз основа на отчетните количества за предходния регулаторен период, а не за процесния период. ВАС посочва, че както правилно е приел АССГ, този подход противоречи на чл. 31, т. 2 от ЗЕ цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им.

По отношение на възприетия от АССГ извод за незаконосъобразност на корекцията в нормата на възвращаемост, в решението на касационната инстанция е прието следното: В разпоредбата на чл. 31, т. 4 от ЗЕ е регламентирано, че цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, а в приетите от КЕВР Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (отм., Указания – НВ) Глава Втора, Раздел III, е предвидено, че определянето на норма на възвращаемост на капитала е равна на средно претеглената цена на капитала (СПЦК), като СПЦК е определена от Комисията норма на възвръщаемост на собствения капитал и норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството, претеглена според дела на всеки от източниците на финансиране - съгласно т. 33 от Указания -

НВ. Съгласно т. 37 от тези Указания, Комисията определя нормата на възвръщаемост на собствения капитал при отчитане на изискванията на чл. 23, т. 4 от ЗЕ (принципът за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите), макроикономическа среда и специфичните условия на регулиране на дружествата. В т. 38 от Указания - НВ е коментиран собственият капитал. А в т. 39, 40 и 41 от същите Указания са дадени насоки за изчисляване на привлечения капитал. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указания - НВ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В настоящия случай видно от оспорения административен акт, административният орган е коригирал нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 9.36% на 4.55%, в съответствие с т. 41 от Указанията - НВ, пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12. 2016 г., по данни на БНБ. При тези данни комплексната експертиза е заключила, че нормата на възвръщаемост не е изчислена като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите на дружеството. Съгласно експертното мнение на вещите лица, нормата на възвръщаемост следва да е в съответствие с пазарната норма към момента на договарянето на привлечането на заемния капитал. Предвид на което, ВАС приема за правилен извода на първоинстанционния съд, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвръщаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година. Според ВАС, правилно първоинстанционният съд е приел, че приложеният от Комисията подход не съответства на приетите от нея указания, нито на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост“.

ВАС счита за правилни и изводите на административния съд, досежно установената незаконосъобразност на извършената с оспорения акт корекция по условно-постоянен разход за ремонт и амортизации. Касационната инстанция посочва, че АССГ обосновано е установил, че с Решение № Р-044 от 13.11.2006 г., Комисията е одобрила сключването на договор за кредит и залог върху енергийното съоръжение на жалбоподателя. Видно от решението, разходите за амортизации на одобрената инвестиция за изграждане на енергийното съоръжение, което включва и газова турбина, са признати на база на икономически живот на инвестицията от 20 години. Представена е и инвентарна книга на дружеството, съгласно която предходната газова турбина е заведена с полезен живот от 20 години. Според заключението си вещите лица дават разяснения, че счетоводните записвания в инвентарната книга се извършват по преценка на счетоводителя, който няма специални знания за определяне на технически обоснован полезен живот на съответен актив, с който извод съдът се солидаризира, намирайки, че неговото записване е по-скоро декларативно, а не технически издържано.

ВАС посочва, че предвид хода на административното производство и мотивите на административния акт, безспорно се установява, че предходната газова турбина е била изведена от експлоатация и подменена с новата текуща газова турбина доста преди предвидения амортизационен срок от 20 години, а именно – поради авария, на седмата година. Съдът обосновано е приел, че изводът на вещите лица в това отношение е компетентно направен, базиран на всички материали по делото и на относимите технически характеристики, качествени показатели, история и вид на дълготрайния материален актив - газова турбина LM 2500+G4. Съгласно чл. 9, ал. 6 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия, разходите за амортизации се изчисляват на основата на обоснован от дружеството и признат от Комисията технически и икономически полезен живот на активите чрез прилагане на линеен метод на амортизация. ВАС посочва, че АССГ е кредитирал заключението на вещите лица за полезен живот на газовата турбина, дадено на база на представените по делото указания на завода-производител „Дженерал Електрик“ за 50 000 работни часа, съответстващи на 7 години, защото прилагането на осреднен полезен живот от 14,2 години за всички активи в производството, от регулаторния орган, не отчита коректно заявления и технически обоснован от дружеството живот на газовата

турбина и не позволява стойността на актива да се възстанови за периода, през който ще се използва. По този начин се получава изместване на разходите, които ще бъдат направени и съответно включени в цените и заплащани от клиентите през период, към който са неотнормими. Този подход противоречи на чл. 31, т. 2, буква „д“ от ЗЕ, съгласно който цените на енергийните предприятия трябва да възстановяват икономически обосноваваните разходи за амортизации. Жалбоподателят възразява срещу направеното намаление на разходите за ремонт в производството. Непризнатите разходи за ремонти са за подмяна на горещата секция на газовата турбина, което е прието от Комисията за инвестиция, която да се включи в регулаторната база на активите и да се възстанови чрез амортизации. В административното производство дружеството е възразило, че ремонтът е технически обосноваван, съгласно указанията на завода-производител. След възражение на дружеството, КЕВР, с оспорения административен акт, е уважила частично възражението като от коригираната сума за ремонт е възстановила 100 хил. лв. Заключение по експертиза е категорично, че основен ремонт е технически необходим, съгласно препоръките на производителя „Дженерал Електрик“ и целта му е да удължи работния ресурс на турбината след 25 000 работни часа, тъй като без извършване на този основен ремонт на газовата турбина, тя става едно негодно съоръжение, с което не може да се извършва лицензионната дейност „производство на топлинна и електрическа енергия“. Съгласно установения по-горе подход, КЕВР признава полезен живот от 15 години на всички активи в производството на дружеството. Според заключението на вещите лица това означава, че заявените и непризнати разходи за ремонт на турбината ще се възстановят чрез амортизации при норма за 15 години, въпреки че са относими за период от 3,5 години, тъй като удължават ресурса на турбината от 25 000 работни часа до 50 000 работни часа. Това води до непризнаване на присъщо-необходими разходи и невключването им в цените, което във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновавани разходи и намаление на утвърдената възвръщаемост. Това на практика води до изместване на разходите към период, за който не се отнасят и натрупване на разходи, които енергийното предприятие следва да извърши за осъществяване на лицензионната дейност, които не се признават от Комисията, а се покриват за сметка на възвръщаемостта на капитала на дружеството. Според съда, този подход противоречи на чл. 31, т. 2 и т. 4 от ЗЕ.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 3, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация – Плевен“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2017 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2018 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 1848 от 21.03.2018 г. на АССГ по адм. дело № 8837 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 5941 от 18.04.2019 г. на ВАС по адм. дело № 6672 от 2018 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - Плевен“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., са както следва:

I. По отношение на разходите за закупуване на квоти за въглеродни емисии:

За 2017 г. дружеството е отчетло разходи за емисии парникови газове (CO₂) в размер на 2 461 хил. лв. (132 005 т CO₂ x 18,64 лв./т). За ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. КЕВР е утвърдила на дружеството разходи за емисии парникови газове (CO₂) в размер на 1 185 хил. лв. (116 122 т CO₂ x 10,21 лв./т). Изчислена е среднопретеглената цена на емисиите за ценовия период 1.07.2017-30.06.2018 г. в размер на 9,36 евро/тон, което е средна цена за периода на емисиите по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). Определен е разходът на дружеството за закупуване на емисии в размер на **2 417 хил.лв.** (132 005 т CO₂ x 18,31 лв./т) и същият, за ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. е коригиран с 1 232 хил. лв. (от 1 185 хил. лв. на 2 417 хил. лв.).

II. По отношение на разходите за закупуване на балансираща енергия:

За ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. дружеството е заложило разход за покриване на дебаланс от участието в балансиращия пазар на електроенергия като член на специална балансиращата група с координатор НЕК ЕАД. Заложеният небаланс е в размер на 435 хил. лв. Разходът е отразен в справка „Разходи” като променлив разход от външни услуги.

При определянето на цените, КЕВР е приела и не е коригирала разходите за закупуване на балансираща енергия посочени от дружеството в справка „Разходи за производство”, като променлив разход от външни услуги.

III. По отношение на нормата на възвращаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала” (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2016 г. е 9,36%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал **4,55%**, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2016 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е необходимо да бъде извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. По този начин за дружеството ще бъде необходимо да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните. По тези съображения среднопретеглената лихва е в размер на **4,55%**. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял

рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

IV. По отношение на разходите за амортизации в производството:

В справка „Регулаторна база на активите“ дружеството е отчетло към 31.12.2016 г. ДМА- участващи в регулирането на стойност 52 974 хил. лв., в т.ч. ДМА – земи в размер на 1 510 хил. лв. Отчетната стойност на всички активи на дружеството без земите е в размер на 51 464 хил. лв. (52 974 хил. лв.-1 510 хил. лв.). Разходите за амортизации за регулаторни цели са изчислени на база отчетната стойност на активите за производство и съответните амортизации за 15 г. и са в размер на 3 430 хил. лв. (51 464 /15). Разходите за амортизация в производството са коригирани от 3 317 хил. лв. на 3 430 хил. лв. или с 113 хил. лв.

В резултат на извършените корекции с оглед спазване указанията на съда, пределните цени на топлинната енергия и преференциалната цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация - Плевен“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 170,88 лв./MWh, в т. ч.:
 - индивидуални разходи за единица енергия – 132,88 лв./MWh
 - добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh
2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,75 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 56,41 лв./MWh
- 1.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 64 204 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 61 555 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 853 хил. лв. и променливи – 46 702 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 42 860 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 6,18%
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 284 000 MWh
 - Към НЕК ЕАД - 227 800 MWh
 - Към ЕРД - 56 200 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 201 700 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 39 220 MWh

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 1848 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 8837 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 5941 от 18.04.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6672 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 170,88 лв./MWh, в т. ч.:
 - индивидуални разходи за единица енергия – 132,88 лв./MWh
 - добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh
2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,75 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 56,41 лв./MWh
- 1.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 64 204 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 61 555 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 853 хил. лв. и променливи – 46 702 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 42 860 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 6,18%
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 284 000 MWh
 - Към НЕК ЕАД - 227 800 MWh
 - Към ЕРД - 56 200 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 201 700 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 39 220 MWh

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14 - дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА